

**КЗ «Обласна універсальна наукова бібліотека
імені Олега Ольжича»
Житомирської обласної ради
Науково-методичний відділ**



Людяність і професіоналізм як життєвий принцип



Житомир, 2026

Людяність і професіоналізм як життєвий принцип / КЗ Житомирська обласна універсальна наукова бібліотека ім. О. Ольжича; науково-методичний відділ; уклад. О. Ковальчук; ред. Г. Врублевська. – Житомир, 2026. – 12 с

Видання присвячене 75-річчю Катерини Михайлівни Романухи — фахівчині, яка все своє професійне життя віддала розвитку бібліотечної справи Житомирщини. У виданні підкреслено її вагомий внесок у зміцнення бібліотечної мережі та формування професійних стандартів. Це – тепла подяка від колективу людині, що залишила глибокий і світлий слід у житті бібліотеки та її колег.

© Житомирська обласна
універсальна наукова бібліотека
ім. О. Ольжича
Уклад. О. Ковальчук
Ред.вип. Г.Й. Врублевська



Час летить швидко й невблаганно... Але є люди, чия присутність у нашому житті зупиняє цей стрімкий біг, залишаючи по собі світлий слід, щиру вдячність і глибоку повагу. Серед багатьох наших колег із ЖОУНБ ім. Олега Ольжича є особливі люди — ті, з ким ми пройшли довгий професійний шлях, хто став частиною історії бібліотеки й залишилися в теплих спогадах нашого колективу. Саме такою є **Катерина Михайлівна Романуха**, яка відсвяткувала свій 75-річний ювілей.



Катерина Михайлівна — це мудрість, що завжди поруч; доброта, яка не потребує гучних слів; оптимізм, що надихає навіть у найскладніші моменти. Вона — колега, наставник, керівник, друг. Людина, яка вміє слухати, підтримати, підказати й повести за собою.

Усе своє професійне життя, кожен робочий день, кожную краплину енергії вона присвятила нашій обласній науковій бібліотеці. Під її чуйним і вимогливим

керівництвом науково-методичний відділ перетворився на справжній центр професійного розвитку для бібліотек області. Саме з її ініціативи та завдяки її наполегливості були створені 23 районні та 4 міські централізовані бібліотечні системи — грандіозний крок у зміцненні всієї бібліотечної мережі Житомирщини.

Це були роки напруженої, копіткої, але надзвичайно важливої праці. Централізація, організація бібліотечних фондів, удосконалення процесів обробки літератури, аналітична робота, підтримка фахівців на місцях — усе це відбувалося під керівництвом Катерини Михайлівни. Її вимогливість завжди поєднувалася з людяністю, а принциповість — з умінням розуміти і підтримувати.



Завдяки її роботі центральні бібліотеки області стали осередками професійності та розвитку, а якість бібліотечних фондів значно зросла. Вона дбала про те, щоб науково-методичний відділ був не просто структурним підрозділом, а серцем бібліотечної справи області — місцем, де народжуються ідеї, формується фахова майстерність і зростають нові професіонали. І сьогодні

багато тих, хто працював поруч із нею, із вдячністю згадують її настанови, підтримку й мудрість.

Працюючи на посаді провідного бібліотекаря, Катерина Михайлівна створювала щорічні збірники «Бібліотечна Житомирщина», залишивши після себе не лише досвід, а й цінні документальні свідчення розвитку бібліотек нашого краю. Це — її особиста історія служіння культурі, історія, яка продовжує жити!



Дорога Катерино Михайлівно!

Хай Ваше життя й надалі буде сповнене теплом, любов'ю та радістю. Нехай доля береже Вас від негараздів, дарує міцне здоров'я, ясні дні, родинний затишок і душевний комфорт.

Ви — приклад того, як треба працювати, любити людей, берегти професію і завжди залишатися Людиною з великої літери.

Вам є чим пишатися. Ви збагатили наше професійне середовище, наші серця, наше сьогодні. І всі добрі справи, зроблені Вами, залишилися у вдячній пам'яті колег.

З любов'ю, повагою та найщирішими побажаннями — від усього колективу!



Зінаїда Димарчук, провідний методист науково-методичного відділу:

«Кажуть – сильні жінки були є і будуть... Катерина Михайлівна – одна з них. Адже не зовсім легке та щасливе дитинство не зламало. Вона самотужки терпляче проклала собі життєву стежину: гарно закінчила школу, а пізніше – Харківський державний інститут культури, створила хорошу і дружню сім'ю. Доля розпорядилася так, що багато років Катерина Михайлівна присвятила роботі в Житомирській обласній універсальній науковій бібліотеці. Тут пройшли головні етапи її професійного становлення та зростання – від бібліотекаря до завідувачки відділу науково-методичної роботи.

З того часу пройдено непростий і водночас цікавий шлях, здобуто безцінний досвід та майстерність, які передавала колегам у різних куточках області. Щедро ділилась своїми знаннями, наполегливо і самовіддано утверджуючи імідж і традиції бібліотечної професії та зарекомендувала себе, як висококваліфікована фахівчиня своєї справи.



Катерина Михайлівна була причетна до багатьох процесів в бібліотечній сфері, надто таких складних і важливих, як централізація, а згодом децентралізація мережі книгозбірень області та координація їх діяльності. Активна методична робота стала її повсякденним життям протягом багатьох років: численні відрядження, надання усних та письмових консультацій, узагальнення досвідів роботи кращих напрацювань бібліотечної спільноти області, підготовка та видання матеріалів на допомогу бібліотекарям, аналізи щорічних планів та звітів районних та міських бібліотек, статистика, підготовка матеріалів на засідання Колегії обласного управління культури – це далеко не повний перелік напрямків роботи завідувачки НМВ.

Характерною і головною рисою, яка була їй притаманна, – це високий рівень самоорганізації – вимоглива до себе та людей, з якими працювала. Завжди перебувала в центрі життя колективу, її любили і поважали, бо уважно вислухає, щиро поспівчуває, дасть розумну пораду.

Практична професійна діяльність перепліталась зі звичайними сімейними турботами, сім'єю, з чоловіком, з яким разом навчались у ВУЗі. Цей «поліський кремін» був і є її надійною опорою вже не одне десятиліття! Разом виростили двох синів-красенів – Сергія та Михайла. Особливо хвилювалась за старшого, коли служив в далекому Нахичевані та й надалі залишився військовим. Хоч уже давно стали дорослими сини, та любляче материнське серце і понині неспокійне.

Ізюм, Вовчанськ – рідні серцю місця для Катерини Михайлівни. Там залишилась рідня. Як вони там? Знов хвилюється, переживає, чекає хоч-якої вісточки.

Бабусина радість та надія – внучка Даринка. Вони обоє дуже схожі зовні та й багато спільного в характері є. І знов-таки тривожно і неспокійно на душі, бо дуже вболіває за її дівочу долю.

75-ти літній ювілей – це особлива дата для Катерини Михайлівни. Це свято мудрості, щедрості та достатку. Методична родина бажає ювілярці ще багато років життя при міцному здоров'ї під мирним небом Незалежної України.



Ніна Гордейчук, головний бібліотекар відділу формування фондів:

«Катерина Михайлівна всю свою трудову діяльність присвятила обласній науковій бібліотеці. Її ім'я назавжди вписане в історію бібліотечної справи нашої області. Науково-методичний відділ, який тривалий час очолювала Катерина Михайлівна, тісно пов'язаний з діяльністю бібліотек районної ланки і став центром їх розвитку і підтримки.

Під її особистим контролем проводились складні і масштабні процеси централізації бібліотечних закладів. В області було створено 23 районні централізовані бібліотечні системи, які проіснували до змін в суспільно-політичному житті країни (2001 р.) та 4 міські.

Створення районних, міських централізованих бібліотечних систем (ЦБС) стало важливим кроком у зміцненні бібліотечної мережі області, вагомим внеском у розвиток сільських і міських бібліотек. В результаті централізації в кожній центральній бібліотеці були створені відділи з єдиним фондом для бібліотек всієї системи.

Завдяки виконанню центральними бібліотеками процесів комплектування, каталогізації та обробки літератури, підвищилась якість та інформативність бібліотечних фондів. В цьому велика заслуга і Катерини Михайлівни.

Науково-методичний відділ під її керівництвом гідно представляв діяльність бібліотек області перед обласним управлінням культури, будучи центром збору і аналізу інформації про роботу бібліотечних закладів регіону.

Катерина Михайлівна піклувалась, щоб науково-методичний відділ став центром з питань бібліотекознавства. Формувала фонд для підвищення кваліфікації працівників. Кадри відділу набували досвіду, професійно зростали і з часом зайняли керівні посади у бібліотеці.

Згодом, зайнявши посаду провідного бібліотекаря відділу, Катерина Михайлівна працювала над підготовкою щорічних статистичних збірників «Бібліотечна Житомирщина», які розміщені на сайті бібліотеки.

Її професійна діяльність була пов'язана з прагненням зробити бібліотеку Житомирщини одними з найкращих в Україні.

Це приклад справжньої відданості бібліотечній справі та служінню культурі.

Шановна Катерино Михайлівно!

Хай доля завжди буде щедрою до Вас та збереже міцне здоров'я, дарує безмежне людське щастя, невичерпну енергію, життєве довголіття. Ваше життя – яскравий приклад того, як треба шанувати людей і працю».



Вадим Пивоваров, заступник директора з наукової роботи:

«Мав честь довгі роки працювати з Катериною Михайлівною в одному колективі і завжди захоплювався її енергією, оптимізмом, глибокими знаннями, вмінням знаходити вихід з найскладніших ситуацій. У Катерини Михайлівні завжди можна було знайти підтримку, отримати в скрутну хвилину допомогу і мудру життєву пораду».



Наталія Карплюк, заступник директора з інноваційної роботи:

«Коли ми обгорювали відновлення публікації матеріалів в серії «Добре слово про колегу», прізвище «Романуха» прозвучало в числі перших. Не лише тому, що вона практично все своє трудове життя була методистом і пропрацювала в бібліотеці понад 40 років, але й тому, що була натхненником і автором великої частини публікацій цієї серії. Завжди намагалась нестандартно, з повагою, любов'ю та трохи з гумором розповідати про колег, іноді навіть у віршованій формі. З Катериною Михайлівною я була знайома ще до приходу на роботу в ЖОУНБ, тому стаж нашого спілкування нараховує близько 35 років. За цей час ми не лише стали колегами, але й

близькими і рідними людьми. До речі, два з нинішніх заступників директора починали свою трудову діяльність в ЖОУНБ у науково- методичному відділі під керівництвом Катерини Михайлівни. А ще вона дуже добра і чуйна людина, яка завжди готова першою прийти на допомогу своїм друзям і колегам. Зараз у Катерини Михайлівни склалася непроста життєві обставини, але віримо, що це тимчасово. Тому бажаю їй насамперед , витримки і наснаги все пережити».



Ольга Ковальчук, провідний бібліотекар науково-методичного відділу:

«Така людина, як Катерина Михайлівна, заслуговує на глибоку повагу. Ви — один із найкращих професіоналів, справжній знавець своєї справи. З досвіду роботи методистом ЦБС знаю: працівники ловили кожне Ваше слово, уважно прислухалися до професійних порад, а отримати від Вас похвалу вважали за велику честь.

Хочу також відзначити Ваш неповторний гумор і добру іронію — риси, які імпонують та не дозволяють нудьгувати. Навпаки – хочеться ставати кращим. Це — прояв Вашого мудрого, доброго ставлення до життя . Дякую Вам за все, що робите і якою є. Міцного Вам здоров'я, радості й простого людського щастя!»



Галина Козаченко, головний бібліотекар науково-методичного відділу:

«Моє знайомство з Катериною Михайлівною відбулося десь восени 1993 року, коли вперше обслуговувала її у відділі літератури з сільського господарства, де я на той час працювала. З нашого спілкування «намалювала» собі її портрет: статна, гарна жінка з суворо-принциповим характером. Це трохи лякало і напружувало, тому я намагалась дистанціюватись від спілкування з нею.

Але на початку 2005 року Валерія Францівна Трохименко, тодішня директорка нашої бібліотеки, перевела мене до науково-методичного відділу. Я довірилася її рішення і не суперечила йому, внутрішньо налаштовуючись на непросте спілкування з Романухою. Проте дійсність виявилася геть іншою! Я отримала турботливу старшу



колегу, яка з самого початку (та й досі) стала звертатись до мене «Галюничик», але виключно на «Ви». Ми могли сперечатись одна з одною, інколи сердитись, але одне панувало між нами безмежно – повага.

Неймовірно вдячна Катерині Михайлівні за професійний досвід, турботу, допомогу та щире спілкування! А ще – за чудові «методичні історії», які не просто смішили, але й вчили та налаштовували цінувати людей та навколишній світ...».

